

Warszawa, dnia 29 września 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1070/21

**1**

**2WYROK**

**2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:**

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy stażysta Weronika Zych

**4 przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego**

po rozpoznaniu dnia 29 września 2022 r.

**5 sprawy R. G. syna K. i H., ur. (...) w P.**

**6 oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

**7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego**

**8 od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim**

**9 z dnia 22 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 165/20**

**11 utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Nowym Dworze Mazowieckim na rzecz adw. A. K. kwotę 525,40 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.**

## UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1070/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. <b>CZĘŚĆ WSTĘPNA</b>			
<b>0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu</b>			

<b><i>pierwszej instancji</i></b>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 6 października 2020 roku, sygn. akt III K 113/20	
<b><i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i></b>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<b><i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i></b>	
<b><i>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i></b>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>0.11.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b>0.11.4. Wnioski</b>			
#	Uchylenie	#	Zmiana
<b>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</b>			

<b>0.12.1. Ustalenie faktów</b>				
<b>0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	R. G.	Wysokość dochodów oskarżonego.	Informacja o dochodach oskarżonego	291
2.1.1.2.	R. G.	Dane o karalności	Informacja o osobie z KRK	293-295
2.1.1.3.	R. G.	Odwzorowania linii papilarnych oznaczonych literami a i b na folii ślad nr 2 oraz oznaczony literą a na folii ślad nr 4 zabezpieczone podczas oględzin miejsca włamania tj. na wewnętrznej kłamce i na czujce alarmowej stojącej na półce, są zgodne z odwzorowaniami linii papilarnych oskarżonego R. G..	Opinia daktyloskopijna	263-270
<b>0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.2.1.				
<b>0.12.2. Ocena dowodów</b>				
<b>0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	Informacja o dochodach oskarżonego	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.		
2.	Informacja o osobie z KRK	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.		
3.	Opinia daktyloskopijna	Opinia jest pełna, jasna i kategoryczna, dlatego nie nasuwa		

		wątpliwości co do wiarygodności.	
<b>0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<b>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>			
Lp.	Zarzut		
1.	Obrazę prawa procesowego tj. art. 7 kpk i 410 kpk poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii daktyloskopijnej, mimo zabezpieczenia odcisków palców w miejscu zdarzenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo			

zasadny albo niezasadny	
<p>Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, wyjaśnił na rozprawie wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, następnie całość tych okoliczności wnikliwie i wszechstronnie rozważył, uwzględniając przy tym zasady prawidłowego rozumowania, wskazania wiedzy, doświadczenia życiowego i na tej podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne oraz wyprowadził trafny wniosek w przedmiocie winy oskarżonego R. G. za przypisane mu przestępstwo. Ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza zasady granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniem wiedzy, doświadczenia</p>	



życiowego,  
zwłaszcza zaś nie  
zawiera błędów  
faktycznych i  
logicznych.

Wbrew argumentom  
obrońcy ustalenia  
faktyczne  
poczynione przez  
sąd I instancji  
zostały oparte na  
podstawie  
całości kształtu  
materiału  
dowodowego  
ujawnionego w toku  
rozprawy głównej,  
ocenionego w  
sposób  
wszechstronny i  
zgodny z zasadami  
logicznego  
rozumowania. Sąd  
Rejonowy zasadnie  
wskazał, iż dowodem  
potwierdzającym  
winę oskarżonego  
jest opinia z  
przeprowadzonych  
badań genetycznych  
(k.32-35,65-68). W  
toku oględzin  
miejsca włamania  
zabezpieczono  
niedopałki  
papierosów leżące  
na szafce przy łóżku  
w pokrywce od  
słoika (k.9v).

Z próbek pobranych  
z niedopałków  
wyizolowano DNA  
pochodzenia  
męskiego, który  
porównano z  
materiałem  
biologicznym  
pobranym od

oskarżonego. W wyniku badań genetycznych ustalono, że profil DNA oznaczony dla próbek pobranych z niedopałków papierosów jest zgodny z profilem DNA oznaczonym dla R. G.. Przy czym prawdopodobieństwo wystąpienia u przypadkowej osoby takiego profilu DNA, jaki oznaczono dla R. G. wynosi  $4,48 \times 10^{-21}$ , tj. jak u jednej osoby na co najmniej 223 tryliony niespokrewnionych osób.

Opinia z zakresu badań genetycznych jest kategoryczna i nie nasuwa wątpliwości, a oskarżony w żaden logiczny sposób nie wyjaśnił skąd wzięło się jego DNA na niedopałkach papierosów znalezionych na miejscu włamania. Składając wyjaśnienia oskarżony stwierdził, że w dniach 4-8 maja 2018r. pojechał do pracy w Niemczech w okolicach D., dlatego nie mógł dokonać włamania w dniach 7-8 maja 2018r. Tym niemniej wersji wyjaśnień

oskarżonego nie potwierdził świadek J. D., który zeznał, że załatwiał oskarżonemu pracę w Niemczech i odwoził oskarżonego na Dworzec (...) na tej wyjazd. Wydaje mu się jednak, że było to w 2017r., bo w 2018r. świadek przebywał w Irlandii i przyjeżdżał do Polski tylko od czasu do czasu (k.181).

Sąd Rejonowy sprawdził także wersję oskarżonego co do zakupu imiennego biletu na podróż do Niemiec. W systemie firmy autokarowej (...) nie widnieje bilet zakupiony na nazwisko R. G. na wyjazd w maju 2018r. (k.190). Alibi oskarżonego nie zostało potwierdzone.

Zebrane dowody tworzą zatem logiczną całość i pozwalają na przyjęcie w sposób niewątpliwy faktu głównego.

Apelacja obrońcy oskarżonego ma jedynie charakter polemiczny, ale nie przedstawia wiarygodnej, alternatywnej wersji zdarzenia, która w sposób skuteczny

podważałyby  
ustalenia faktyczne  
poczynione przez  
sąd rejonowy.  
Obróńca zarzuciła  
obrazę przepisów  
postępowania tj. art.  
7 i 410 kpk poprzez  
niedopuszczenie  
dowodu z opinii  
daktyloskopijnej,  
mimo  
zabezpieczenia  
odcisków palców na  
miejscu zdarzenia.

Rację ma obrońca,  
że podczas oględzin  
miejsc włamania  
zabezpieczono ślady  
daktyloskopijne  
oznaczone nr 1,  
2 i 4 (k.7-10),  
które nie zostały  
poddane badaniom  
identyfikacyjnym.  
Ślady zostały  
znajdzone na  
drzwiach i  
wewnętrznej klamce  
oraz na czujce  
alarmowej stojącej  
na półce szafki  
(zdjęcia nr 12,  
13 ,14,28, 29 -  
k.13,16).

Sąd Okręgowy  
uzupełniając  
postępowanie  
dowodowe w toku  
postępowania  
odwoławczego  
dopuścił dowód z  
opinii Laboratorium  
Kryminalistycznego  
Komendy Stołecznej  
Policji z zakresu  
badań  
daktyloskopijnych,

w celu ustalenia czy ślady linii papilarnych zabezpieczone na miejscu włamania należą do oskarżonego R. G.. Do badań porównawczych wykorzystano kartę z odwzorowaniem linii papilarnych oskarżonego znajdującą się w zasobach Centralnej Registratury Daktyloskopijnej Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji. Opinia z zakresu badań daktyloskopijnych jest jednoznaczna i potwierdza winę oskarżonego (k.263-270).  
Odwzorowania linii papilarnych oznaczone literami a i b na folii ślad nr 2 (znaleziony na wewnętrznej klamce) oraz literą a na folii nr 4 (znaleziony na czujce alarmowej stojącej na szafce) są zgodne z odwzorowaniami linii papilarnych opuszek palców lewej ręki utrwalonymi na kopii karty daktyloskopijnej sporządzonej na personalia R. G. (k.268).

Opinia daktyloskopijna jest pełna, jasna i nie nasuwa wątpliwości, a ponadto uzupełnia zgromadzony już materiał dowodowy, stanowiąc kolejny dowód obciążający oskarżonego. Dowód przeprowadzony przez Sąd Odwoławczy nie zmienił więc wymowy dowodów ujawnionych przed Sądem I instancji.

Argumenty przytoczone w apelacji, nie są tego rodzaju, by powziąć wątpliwości co do ustaleń Sądu I instancji, a w szczególności w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego R. G..

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego, gdyż są oparte na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny i zgodny z zasadami logicznego rozumowania.

Zespół dowodów przeprowadzonych na rozprawie prowadzi do stwierdzenia jednej tylko wersji zdarzenia, z której wynika, że oskarżony R. G. dopuścił się przypisanego mu czynu tj. w dniach 7-8 maja 2018r. w miejscowości S. dokonał kradzieży z włamaniem do domku typu holenderskiego po uprzednim wybiciu szyby okiennej i zaboru z jego wnętrza po uprzednim demontażu elementów miedzianych instalacji elektrycznej i grzewczej oraz dokonał zniszczeń wnętrza domku na sumę strat w kwocie 10.750 zł na szkodę J. K.. Jak już wielokrotnie w doktrynie wskazano udowodnienie nie musi oznaczać aby ustalenie wynikało zawsze bezpośrednio z konkretnych dowodów. Może ono wynikać także z nieodpartej logiki sytuacji. W realiach niniejszej sprawy taka sytuacja zachodzi. Analiza

sposobu dokonania kradzieży mienia, protokół oględzin, zdjęcia oraz dowody w postaci opinii z zakresu badań genetycznych niedopałków papierosów i śladów daktyloskopijnych znalezionych na miejscu włamania, wzajemnie ze sobą korelują. Zasady logiki i doświadczenia życiowego nasuwają jednoznaczny wniosek o sprawstwie i winie oskarżonego R. G. w zakresie przypisanego mu występk.

Argumenty przytoczone w apelacji, nie są tego rodzaju, by powziąć wątpliwości co do ustaleń Sądu I instancji, a w szczególności w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego.

Wszystkie te dowody bezpośrednio i pośrednio układają się w logiczną i zamkniętą całość, która pozwala logicznie wnioskować o winie oskarżonego.

Reasumując zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego w



<p>postaci art. 7 kpk i 410 kpk poprzez dowolną ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, w szczególności wbrew wskazaniom wiedzy, doświadczenia życiowego i zasadom logicznego rozumowania, okazał się niezasadny, skoro brak przeprowadzenia przez Sąd Rejonowy dowodu z opinii daktyloskopijnej, nie miało wpływu na prawidłowość ustaleń faktycznych.</p>		
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego, tj. art. 288 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż czyn przypisany oskarżonemu wypełnia również znamiona występku scharakteryzowanego w tymże przepisie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut obrazy prawa materialnego jest niezasadny. Kumulatywną kwalifikację obejmującą przepisy art. 279 § 1 k.k. oraz art. 288 § 1 k.k.</p>		

należy przyjmować szczególnie wtedy, jeżeli w trakcie kradzieży z włamaniem sprawca, przełamując zabezpieczenie, spowodował uszkodzenie mienia wydatnie wykraczające poza szkodę związaną z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do pomieszczenia, skąd dokonano kradzieży.

Przepis o kradzieży z włamaniem (art. 279 § 1 k.k.) co do zasady konsumuje przepis o zniszczeniu lub uszkodzeniu mienia (art. 288 § 1 k.k.), zwłaszcza gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest niższa od szkody wyrządzonej kradzieżą.

Włamanie polega na przełamaniu zabezpieczenia przed dokonaniem kradzieży.

Przełamanie zaś zabezpieczenia najczęściej wiąże się z uszkodzeniem lub zniszczeniem mienia.

Kumulatywny zbieg przepisów art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. uzasadniony jest wówczas, gdy dochodzi do zasadniczego

odwrócenia dysproporcji dóbr chronionych przez te przepisy, a więc gdy szkoda wyrządzona włamaniem jest zdecydowania wyższa od szkody wyrządzonej kradzieżą.

Kumulatywną kwalifikację obejmującą obydwie te przepisy należy przyjmować szczególnie wtedy, jeżeli w trakcie kradzieży z włamaniem sprawca, przełamując zabezpieczenie, spowodował uszkodzenie mienia wydatnie wykraczające poza szkodę związaną z usunięciem przeszkody chroniącej dostęp do pomieszczenia, skąd dokonano kradzieży.

Oskarżony zabrał mienie o wartości zdecydowanie niższej od wartości zniszczonego mienia. Koszt naprawy zniszczeń wyrządzonych przez oskarżonego, który dokonał wybicia okna, wyrwania instalacji elektrycznej oraz grzewczej wynosi aż 10 750 zł, co potwierdza wycena remontu

przedstawiona przez  
pokrzywdzonego  
(k.159). Oskarżony  
celowo zniszczył  
także pisuar,  
spłuczkę i kabinę  
prysznicową w  
łazience, co  
dokumentuje  
protokół oględzin i  
zdjęcia  
(k.7-10,11-16).

Tymczasem zabór  
miedzianych rurek  
instalacji CO oraz  
przewodów  
elektrycznych nie  
wymagał przecież  
takich zniszczeń, aby  
usunąć przeszkody  
materialne  
zamykające dostęp  
do tego mienia.

Działanie  
oskarżonego w  
istocie stanowi jeden  
czyn jako zdarzenie  
faktyczne i jedno  
przestępstwo o  
surowszej  
kwalifikacji z uwagi  
na to, że zabór  
mienia związany  
jest z usunięciem  
przeszkody  
materialnej, dlatego  
wypełnia znamiona  
dwóch przepisów  
kodeksu karnego tj.  
art. 279 § 1 k.k.  
i art. 288 § 1  
k.k. w kumulatywnej  
kwalifikacji prawnej.

Reasumując brak  
jest podstaw do  
uwzględnienia  
zarzutu obrazy  
prawa materialnego,  
skoro zastosowanie

<p>przepisu art. 288 § 1 k.k. jest uzasadnione.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<ul style="list-style-type: none"> <li>• uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.</li> <li>• Na rozprawie odwoławczej obrońca zmodyfikował wniosek odwoławczy i wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z podstawy skazania art. 288 § 1 k.k.</li> </ul>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec niezasadności zarzutów wnioski odwoławcze okazały się niezasadne.</p> <p>Brak podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż nie jest konieczne</p>		

przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, jak również nie zaistniała żadna z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk oraz art. 440 kpk.		
4. <b>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. <b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b>		
<b>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
<b>0.15.1.</b>	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		

Wobec  
prawidłowości  
dokonanych ustaleń  
faktycznych i  
oparciu na nich  
rozstrzygnięcia o  
karze, a także  
niezasadności  
zarzutów  
podniesionych w  
środku  
odwoławczym, przy  
uwzględnieniu treści  
art. 447 kpk,  
zaskarżony wyrok  
należało utrzymać w  
mocy. W sprawie nie  
zaszła konieczność  
orzekania poza  
granicami  
zaskarżenia - nie  
wystąpiły przesłanki  
z art. 439 § 1, art. 440  
i 455 kpk.

Kara orzeczona za  
przypisany występki  
nie nosi cech rażącej  
niewspółmierności  
w rozumieniu art.  
438 pkt 4 k.p.k. Sąd  
Rejonowy  
wymierzając karę  
wziął pod uwagę  
dyrektywy wymiary  
kary określone w art.  
53 kodeksu karnego  
i uwzględnił  
okoliczności  
łagodzące oraz  
obciążające co do  
oskarżonego. Sąd  
Odwoławczy w pełni  
podzielił tą  
argumentację, skoro  
kara wymierzona  
w tej wysokości  
odpowiada  
stopniowi

zawinienia  
oskarżonego oraz  
stopniowi społecznej  
szkodliwości  
przypisanego mu  
czynu. W ocenie  
Sądu kara roku  
i 3 miesięcy  
pozbawienia  
wolności, spełni  
wymogi zarówno  
prewencji  
indywidualnej jak i  
generalnej.  
Zastosowana kara,  
spełni cele  
zapobiegawcze i  
wychowawcze w  
stosunku do  
oskarżonego, a  
ponadto będzie  
odpowiednią reakcją  
wymiaru  
sprawiedliwości w  
zakresie  
kształtowania  
świadomości  
prawnej  
społeczeństwa.  
Słusznie wskazał  
Sąd Rejonowy w  
pisemnych  
motywach  
rozstrzygnięcia, że  
nie zachodzi wobec  
oskarżonego  
pozytywna prognoza  
kryminologiczna ze  
względu na  
wcześniejszą  
wielokrotną  
karalność  
(k.293-295).  
Natomiast  
orzeczenie  
obowiązku  
naprawienia szkody  
poprzez zapłatę  
kwoty 10 750  
(dziesięć tysięcy



siedemset  
pięćdziesiąt) złotych

Prawidłowo  
sporządzona opinia  
powinna w sposób  
jednoznaczny  
określić rodzaj  
obowiązków  
każdego z  
uczestników ruchu,  
wskazać kto i  
jakiego rodzaju  
reguły naruszył oraz  
określić związek  
przyczynowy  
pomiędzy tym  
naruszeniem a  
zaistniałymi  
konsekwencjami  
będącymi  
przedmiotem  
danego  
postępowania.

Opinia jest niepełna,  
jeżeli nie udziela  
odpowiedzi na  
wszystkie  
postawione  
biegłemu pytania, na  
które zgodnie z  
zakresem  
posiadanych  
wiadomości  
specjalnych i  
udostępnionych  
materiałów  
dowodowych, może  
oraz powinien  
udzielić odpowiedzi  
lub jeżeli nie  
uwzględnia  
wszystkich istotnych  
dla rozstrzygnięcia  
konkretnej kwestii  
okoliczności, albo  
też nie zawiera  
uzasadnienia  
wyrażonych w niej  
ocen oraz poglądów.

Opinia jest niejasna, jeżeli jej sformułowanie nie pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do nich albo jeżeli zawiera wewnętrzne sprzeczności, posługuje się nielogicznymi argumentami.

Sprzeczność w samej opinii zachodzi wówczas, gdy co do tych samych, istotnych okoliczności, dokonane zostały odmienne ustalenia, odmienne oceny albo też z przeprowadzonych takich samych czynności sformułowane zostały odmienne wnioski.

ma spełnić swoją funkcję kompensacyjną wobec pokrzywdzonego J. K.. Wysokość poniesionej szkody została należycie wykazana przez pokrzywdzonego, który przedstawił wycenę remontu zniszczeń dokonanych przez oskarżonego w wyniku włamania do domku typu holenderskiego i

uszkodzenia instalacji elektrycznej, zniszczenia kabiny prysznicowej, zlewu, pisuaru, spłuczki oraz dwóch okien (k.159).			
<b>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
<b>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>			
<b>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiążle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
<b>0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>			
<b>0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
<b>6. Koszty Procesu</b>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Brak numeracji	<p>Z informacji z NOE SAD (k.284-285) wynika, że oskarżony odbywa obecnie karę zastępczą pozbawienia wolności, a zatem uznać należy, iż sytuacja majątkowa oskarżonego nie pozwala na uiszczenie opłaty i kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>o wynagrodzeniu obrońcy oskarżonego za udzielenie pomocy prawnej z urzędu w drugiej instancji orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
<b>7. PODPIS</b>		